

Magyaralmás, 1894. március 13. – Magyaralmás, 1969. március 15.

Apja béres volt. Fia hat elemi végzett, majd cselédként dolgozott. Megfeszített munkával és örökségből származó földdel 15 kat. hold birtokot szerzett s ugyanannyi bérelt földterületen gazdálkodott. Részt vett az első világháborúban, az orosz fronton megsebesült, felépülése után ismét harctéri szolgálatra vitték, s csak 1918 novemberében szerelt le. 1919. június 15-én bevásztották a megalakult magyaralmási direktóriumba. A Tanácsköztársaság alatti szerepéért később letartóztatták, három hónapos börtönbüntetéséből 1921. június 28-án szabadult. Kiengedése után három évig csendőri felügyelet alatt volt. A Magyarországi Földmunkások Országos Szövetsége móri csoportja tagja, az 1920-as évek agrármozgalmainak résztvevője a magyaralmási Felsőpusztán. Később elvégezte a Magyar Parasztszövetség ezüstkalászos gazdatanfolyamát, a helyi gazdakör elnökének választották. 1940-ben a Hombár Gabonaforgalmi RT gabonafelvásárlóként alkalmazta. 1944 végén a németek Dunaszerdahelyre internálták, majd büntetőszázadba került. 1945. február elején megszökött, hazatérve belépett a Magyar Kommunista Pártba. A helyi nemzeti és földosztó bizottság elnöke lett, a földosztáskor 5 kat. hold földet kapott, a termelőszövetkezet megalakulásáig egyénileg gazdálkodott. Megválasztották a helyi pártszervezet elnökének, majd 1948-tól a Fejér megyei pártbizottság és pártválasztmány tagja lett. 1947. augusztus 31-én a Fejér és Komárom-Esztergom megyei választókerületből bekerült a törvényhozás tagjai közé. 1948 júniusában átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába. 1949-ben kiszorult a megyei kommunista vezetésből. Nyugdíjazásáig a helyi Új Élet Termelőszövetkezetben dolgozott.